

[Gade]

rigspolitikken, og det gælder det altafgørende tema om at gennemføre mønt- og valutaunionen med fælles mønt og fælles centralbank, skridt, der vil give Danmark en indflydelse på den økonomiske politik som den, der svarer til et amtsråds i Danmark, og skridt, der peger direkte hen imod EF's Forenede Stater og dermed i retning af eksklusivitet og lukkethed over for Central- og Østeuropa, og som kan risikere at skabe nye skel mellem EF og især nok de neutrale nordiske lande.

Efter SF's opfattelse skal Europa heles nu og ikke deles op på ny. Derfor har SF da også selv udarbejdet et større oplæg til ændringer af Romtraktaten på baggrund af den samlede europæiske situation. Vi har fremlagt det i Markedsudvalget før den endelige godkendelse af det danske memorandum, for vi har nemlig anset det for vigtigt, at Danmark afsendte et memorandum.

SF's synspunkter tager udgangspunkt i to principielle betragtninger. For det første at vi ønsker at bevare det væsentligste i Danmarks suverænitet, fordi vi ser en tæt sammenhæng mellem demokrati og national suverænitet. For det andet at en række opgaver i dag kun kan løses i fællesskab af staterne og gennem et forpligtende samarbejde. Til gengæld må der sikres demokratiske mekanismer til den fælles løsning af disse opgaver.

Derfor siger vi i SF nej til oprettelse af en overnational EF-centralbank og indførelse af fælles EF-valuta.

Vi siger nej til at indføre flertalsafgørelser i udenrigspolitikken og nej til fælles EF-militær.

Vi finder heller ikke, at uddannelse og kultur skal ind i Romtraktaten.

Netop de områder er egnede til et bredt europæisk samarbejde omfattende alle lande i Europa, og det bør ikke begrænses til EF-landene. Det er bare om at komme i gang på det brede niveau.

På baggrund af det andet princip, for at bane vej for åbenhed i Europa og ud mod verden og for at fremme demokratisk kontrol og indflydelse, foreslår SF, at miljøbeskyttelse bør traktatfæstes yderligere, og princippet om, at usikkerhed skal komme miljøet til gode, må traktatfæstes.

Den sociale dimension må traktatfæstes. Skattespekulation, der tager til som følge af kapitalliberalisering, må modvirkes radikalt. Vi

må kræve, at der bliver oplysningspligt for alle konti.

At der sker en liberalisering i verdenshandelen, sådan at tredjelande får lettere adgang til EF-markedet, herunder at der sker en gradvis aftrapning af EF's generelle støtteordninger for landbruget og en liberalisering over for tredjeverdenen.

At der tages initiativer til at nedbringe udviklingslandenes gældsbyrde.

At det ud fra princippet om et åbent Europa traktatfæstes, at EF-medlemskabet står åbent for alle europæiske lande, der er demokratiske, og som respekterer menneskerettighederne.

At der etableres arbejdsgrupper under Ministerrådet og Kommissionen, hvor EFTA-landene deltager på lige fod med EF.

Der skal etableres samarbejdsprocedurer mellem de to ministerråd med fælles møder i sager, hvor der er uenighed, samt at der bliver almindelige offentlighedsprincipper i EF's beslutningsproces.

Vi finder også, at EF-Parlamentet skal have ret til at stille forslag til retsakter, en såkaldt initiativret.

De nationale parlamenter skal sikres samme ret, som de kan udøve gennem pålæg til deres regeringer. Den endelige vedtagelse skal fortsat udelukkende høre under Ministerrådets kompetence.

Derfor har vi i SF ikke kunnet støtte regeringens memorandum og heller ikke i den lidt mere socialdemokratiske endelige udgave.

Men vi er naturligvis tilfredse med, at regeringen så bastant siger nej til forsvarssamarbejde i EF. Her er vi på linie.

Det samme gælder formuleringerne om, at konsensusreglerne fortsat bør være gældende for sager, der vedrører det europæiske politiske fællesskab.

Også en række andre områder, især kravet om åbenhed i EF's beslutningsproces, der jo som bekendt kommer fra et SF-beslutningsforslag fra sidste samling, er vi tilfredse med.

Men udspillet er for lidt grønt. Hvorfor kræver vi ikke forsigtighedsprincippet ind i EF-lovgivningen? Det er for lidt åbent. Det satser ikke på, at vi på regeringskonferencen skal drøfte ændringer af Romtraktaten, så vi åbner op for nye samarbejdsmodeller over for andre lande i Europa.